

COMMISSIE VOOR DE JUSTITIE

van

DINSDAG 6 OKTOBER 2009

Namiddag

COMMISSION DE LA JUSTICE

du

MARDI 6 OCTOBRE 2009

Après-midi

De behandeling van de vragen en interpellaties vangt aan om 15.46 uur. De vergadering wordt voorgezeten door mevrouw Sonja Becq.

Le développement des questions et interpellations commence à 15.46 heures. La réunion est présidée par Mme Sonja Becq.

01 Vraag van de heer Renaat Landuyt aan de minister van Justitie over "het aangekondigde wetgevend initiatief in de strijd tegen de illegale uithuiszettingen" (nr. 14783)

01 Question de M. Renaat Landuyt au ministre de la Justice sur "l'initiative législative annoncée dans le cadre de la lutte contre les expulsions illégales" (n° 14783)

01.01 Renaat Landuyt (sp.a): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, ik had nog een vraag van april van dit jaar.

Tijdens het vorige parlementaire werkjaar kondigde u aan dat u een wet voorbereidt die een zwaardere straf invoert voor verhuurders die zich schuldig maken aan illegale uithuiszettingen. Het betreft uithuiszettingen waarbij de verhuurder de huurder van de ene op de andere dag soms letterlijk op straat gooit zonder de geldende procedures te respecteren. U zult zich de voorpagina van *De Standaard* ter zake herinneren.

Mijnheer de minister, wat is de stand van zaken met betrekking tot dit aangekondigd initiatief? Wanneer komt u met dit wetsontwerp naar het Parlement?

01.02 Minister Stefaan De Clerck: Mevrouw de voorzitter, mijnheer Landuyt, er is een aankondiging geweest in *De Standaard* die eigenlijk onjuist was, door een journalist u bekend.

Ik bereid dus geen wetgevend initiatief om een zwaardere straf in te voeren voor verhuurders die zich schuldig maken aan illegale uithuiszetting. Ik heb ook geen aankondigingen gedaan.

Op 24 april 2009 werd op initiatief van toenmalig staatssecretaris voor Armoedebestrijding, de heer Delizée, een rondetafel over dit thema georganiseerd. In zijn overzicht is verwezen naar mogelijke initiatieven op dit vlak.

Illegale uithuiszettingen dienen bestreden te worden. Ik deel uiteraard die ambitie. Als dat illegaal gebeurt, moeten wij daartegen strijden. Dat is echter meestal het jammerlijk eindpunt van een lang en problematisch proces. Daarbij is een louter strafrechtelijk ingrijpen niet de efficiëntste remedie.

Bij het staatssecretariaat voor Armoedebestrijding wordt de problematiek van de illegale uithuiszetting verder bestudeerd. Eenvoudig zeggen dat een uithuiszetting van illegalen meer moet worden gestraft en dat men daardoor de uithuiszettingen zal beperken, lijkt mij een beetje te kort door de bocht. Dit is immers meestal het eindpunt van veel miserie, vonnissen, betekeningen. Illegaliteit is op dat vlak een zeer moeilijk te interpreteren begrip.

01.03 Renaat Landuyt (sp.a): Een journalistieke blunder.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Voorzitter: Renaat Landuyt.

Président: Renaat Landuyt.

02 **Samengevoegde vragen van**

- mevrouw Sonja Becq aan de minister van Justitie over "de evaluatie van en het toezicht op de toepassing van de wet op de huurwaarborg door de banken" (nr. 14902)
- de heer Olivier Hamal aan de minister van Justitie over "de evaluatie van de huurwaarborgregeling" (nr. 15240)

02 **Questions jointes de**

- Mme Sonja Becq au ministre de la Justice sur "l'évaluation et le contrôle de l'application par les banques de la loi sur la garantie locative" (n° 14902)
- M. Olivier Hamal au ministre de la Justice sur "l'évaluation du régime de la caution locative" (n° 15240)

02.01 **Sonja Becq** (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, eind april 2007 is de hele regeling van de huurwaarborg herbekeken, vooral ook omdat nogal wat huurders met niet zo hoge inkomsten ineens drie maanden huur als waarborg moesten neerleggen, wat voor hen niet altijd even evident is.

Daarvoor werden verschillende pistes uitgewerkt, onder andere via het OCMW, maar ook via de bankwaarborg. Daarbij zet de bank maandelijks een som opzij als waarborg voor die huurder. Tegelijkertijd, dat heb ik geleerd uit mijn praktijkervaringen bij het OCMW; rekenen de banken extra kosten aan voor de bankwaarborg. Dat brengt extra kosten met zich mee voor de betrokken huurder.

Ik hoor dat er ook nog andere systemen worden ontwikkeld, zoals een soort van verzekeringssysteem dat als waarborg moet dienen en waarmee de huurwaarborg een stuk wordt omzeild. Dat zijn toch wel een aantal elementen die niet onmiddellijk bedoeld waren met de nieuwe regeling voor de huurwaarborg.

Hierover zijn ook al verschillende vragen gesteld door bepaalde collega's, maar tegelijkertijd was toch ook in een evaluatie voorzien van die bankwaarborg. U zou ook hebben gezegd dat die evaluatie op komst is en dat er een werkgroep over zou worden opgericht. Tegelijkertijd is er de vraag wie er controle uitoefent op de naleving van de regelgeving inzake huurwaarborg door de banken. Ook de minister van Financiën zou dit bekijken.

Mijn vragen aan u zijn de volgende. Hoever staat het met die evaluatie? Wie is daarbij betrokken? Is die werkgroep samengesteld? Wie zit daarin? Tegen wanneer mag het verslag worden verwacht? Heeft de minister van Financiën met u overleg gepleegd over die specifieke controle op de banken op het vlak van huurwaarborgen? Is dit reeds gebeurd? Wat zijn daarvan de resultaten? Wie moet dit toezicht uitoefenen indien het nog niet is gebeurd? Of gaat u daarover het gesprek aan met de minister van Financiën?

02.02 **Olivier Hamal** (MR): Monsieur le président, monsieur le ministre, je rejoins ma collègue Mme Becq qui a rappelé le contexte dans lequel s'inscrit son intervention, c'est-à-dire l'échec du nouveau système de caution locative mis en place en 2007 par la loi Onkelinx. Je ne reviendrai pas sur ce que Mme Becq a fort bien expliqué. Je voudrais aborder un point particulier, la réponse que vous avez donnée à Mme Lalieux et qui faisait état de l'évaluation menée par le Rassemblement Bruxellois pour le Droit à l'Habitat (RBDH) en collaboration avec des partenaires wallons et flamands de première ligne. Outre cette évaluation, vous faisiez état d'un groupe de travail qui devait être mis en place et commencer ses travaux le 1er septembre dernier.

En effet, monsieur le ministre, il faut évaluer ce régime de caution locative. Il faut constater des problèmes manifestes, auxquels on doit remédier. Comme je vous l'écrivais déjà au mois de juillet, je voudrais voir associés aux travaux des représentants de toutes les parties concernées. Or je constate à la lecture de différents documents qu'il y a beaucoup de représentants des locataires mais pas des propriétaires. J'aurais souhaité qu'on puisse associer aux discussions les représentants des propriétaires.

Par ailleurs, monsieur le ministre, il s'agit de s'entendre sur le système à mettre en place. Je vous rends attentif à la proposition de Mme Marghem et moi-même pour revenir au système antérieur de trois mois en attendant qu'un nouveau système soit trouvé qui tienne compte des préoccupations des uns et des autres. Parmi les pistes de réflexion, il y avait aussi une proposition de notre collègue Mme Nyssens visant à mettre en place un fonds fédéral des garanties locatives.

Cependant, ma première préoccupation est de savoir qui fait partie du groupe de travail institué. Je voudrais

également que les représentants des propriétaires y soient associés car, pour l'instant, on parle uniquement de représentants des locataires.

02.03 **Minister Stefaan De Clerck:** Mijnheer de voorzitter, collega's, in artikel 103 van de wet van 25 april 2007 werd artikel 10 van de woninghuurwet van 20 februari 1991 gewijzigd. In het huidige artikel 10, meer bepaald in de paragraaf met betrekking tot de woninghuurwet, wordt inderdaad voorzien in een systeem van bankwaarborg teneinde de naleving van de verplichtingen van de huurder te waarborgen. In het kader van voornoemd systeem verbindt de huurder zich ertoe om de huurwaarborg ten belope van drie maanden volledig samen te stellen middels constante maandelijkse afbetalingen gedurende de duur van de huurovereenkomst met een maximumduur van drie jaar.

De wet voorziet eveneens in een evaluatie van het systeem van de samenstelling van de huurwaarborg via bankwaarborg, één jaar na het van kracht worden ervan.

In artikel 40 van het federaal plan Armoedebestrijding zoals goedgekeurd door de Ministerraad van 4 juli 2008 wordt gezegd dat de minister van Justitie de evaluatie van het nieuwe huurwaarborgsysteem zal uitvoeren, rekening houdend met de terreinevaluatie die momenteel door de Brusselse bond voor het recht op wonen wordt geleid en die in samenwerking met Vlaamse en Waalse eerstelijnspartners wordt gedaan.

De tweede evaluatie van het federaal plan Armoedebestrijding waarvan de Ministerraad op 29 mei 2009 akte heeft genomen, voorziet, in het kader van de evaluatie van het huurwaarborgsysteem via bankwaarborg, in de oprichting van een werkgroep binnen het overlegcomité bedoeld in artikel 31 van de gewone wet tot hervorming van de instellingen. Tijdens het overlegcomité van 16 september werd een technische werkgroep opgericht onder het voorzitterschap van de minister van Justitie, bestaande uit de eerste minister, de vice-eerste ministers, de staatssecretaris voor Armoedebestrijding, de ministers-presidenten en de ministers bevoegd voor woning, huisvesting en armoedebestrijding op alle beleidsniveaus.

Nu de samenstelling ervan achter de rug is, zal ik in de loop van de volgende weken een initiatief nemen om deze werkgroep samen te roepen en alsdan zullen een werkwijze en een timing worden overeengekomen. Alle aspecten van het systeem van de huurwaarborg, waaronder ook het toezicht, zullen in het kader van deze technische werkgroep worden behandeld.

Monsieur Hamal, en ce qui concerne votre question, je signale clairement que le groupe de travail n'a pas encore commencé ses travaux. Depuis le 16 septembre, nous connaissons la composition du groupe technique. Ce groupe de travail tiendra compte des points de vue de tous les acteurs dans ce dossier. Aucun point de vue, aucune étude, ou aucun groupe d'intérêts n'occupera une position de départ privilégiée. Un courrier en ce sens a été adressé au Syndicat national des propriétaires et des copropriétaires ainsi qu'à vous-même. Ce courrier vous parviendra dans les jours qui viennent.

02.04 **Sonja Becq (CD&V):** Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, het is goed dat die werkgroep werd opgericht. Ik had wel graag gezien dat u, voor uzelf en zeker voor de eerste vergadering, een timing kon vooropstellen, anders wordt het probleem dat wij in de praktijk dagelijks vaststellen, vooruitgeschoven.

Om te beginnen is er een probleem met betrekking tot de anonimiteit. Als bijvoorbeeld het bedrag van een huurwaarborg mede wordt uitgekeerd door het OCMW, dan is dat een probleem ten aanzien van de eigenaars.

Tegelijk is er het probleem dat de banken die een huurwaarborg geven, daarvoor kosten aanrekenen. Naar verluidt bedragen die kosten minimum 50 euro en er wordt nog eens 50 euro aangerekend voor de opening van het dossier en de begeleiding. Sommige banken vragen nog veel meer.

Er is dus een reëel probleem en ik durf erop aandringen dat u een strikte timing vooropstelt.

02.05 **Olivier Hamal (MR):** Monsieur le président, je rejoins tout à fait la demande de Mme Becq au ministre pour établir un échéancier dans ce dossier.

J'ai pris bonne note que le groupe de travail était essentiellement composé de représentants du gouvernement, de membres des cabinets pour discuter de cette matière.

Monsieur le ministre, je vous remercie de nous avoir fait savoir que les différentes associations actives sur le

terrain seront consultées d'une manière ou d'une autre ou, à tout le moins, associées aux réflexions. Le groupe de travail a été mis sur pied sur la base d'un rapport réalisé par le Rassemblement Bruxellois pour le Droit à l'Habitat (RBDH). J'attire votre attention sur le fait que cette association est un lobby de locataires. Je rappelle que, jusqu'à présent, les associations de propriétaires n'ont pas été consultées officiellement sur ce sujet. Je ne sais donc pas ce que ce rapport du RBDH contient.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

03 Vraag van mevrouw Mia De Schamphelaere aan de minister van Justitie over "de gevolgen van de weigering tot medewerking aan een genetisch onderzoek in het kader van een afstammingsvordering" (nr. 14999)

03 Question de Mme Mia De Schamphelaere au ministre de la Justice sur "les conséquences d'un refus de participation à une analyse génétique dans le cadre d'une recherche de filiation" (n° 14999)

03.01 Mia De Schamphelaere (CD&V): Mijnheer de minister, in de Artsenkrant stond een groot artikel – ik lees mijn post elke dag – dat gewijd was aan een uitspraak van het hof van beroep te Brussel op 29 september 2009. Daarin werd een man verklaard de vader van een kind te zijn omdat zijn weigering mee te werken aan een genetisch onderzoek misplaatst was. Uit deze weigering kon volgens het hof het vaderschap worden afgeleid, mede in aanmerking nemend een aantal andere elementen, zoals getuigenverklaringen, foto's en brieven.

De man oordeelde echter dat niets kon worden geconcludeerd uit zijn weigering mee te werken aan een genetisch onderzoek. Daarbij voerde hij ook aan dat het om een dure maatregel ging en dat dit genetisch onderzoek bovendien de menselijke persoon raakte. Het hof oordeelde daarentegen dat het argument van de implicatie voor de menselijke persoon, die een mogelijke toepassing zijn van het fundamentele recht op fysieke integriteit, onterecht was. Er is nu immers een eenvoudige proef met een eenvoudige staalafname van het speeksel mogelijk. Op basis daarvan kan men DNA-sporen ontdekken en dus het genetisch onderzoek uitvoeren.

Die afname van speeksel, uitgevoerd op vrijwillige basis, kan niet worden beschouwd als een aantasting van de fysieke integriteit van een persoon. Verder mag het recht op fysieke integriteit niet onbeperkt worden geïnterpreteerd in het licht van andere fundamentele rechten, zoals het recht van een kind zijn ouders te kennen.

Deze man werd in hoger beroep zelfs veroordeeld tot het betalen van een schadevergoeding van 1 000 euro wegens teregt en roekeloos geding, omdat hij bleef weigeren zijn medewerking te verlenen aan een genetisch onderzoek.

Mijnheer de minister, ik heb enkele vragen over de wettelijke bepalingen ter zake. Op grond van welke wettelijke bepalingen mag de rechter op dit moment na de weigering van een man tot het ondergaan van een genetisch onderzoek, in samenhang met andere elementen, oordelen dat deze man de genetische vader is van het kind?

Beveelt de rechter steeds een genetisch onderzoek in het raam van een gerechtelijk onderzoek naar vaderschap? Vormt de afname van speeksel zonder toestemming een schending van de fysieke integriteit van een persoon? Geniet in het Belgische recht het recht van een kind zijn ouders te kennen steeds voorrang op het recht van een man op zijn fysieke integriteit? Kan de rechter uit de weigering van een man tot het ondergaan van een genetisch onderzoek met andere woorden steeds afleiden dat hij wel degelijk de genetische vader is? Kan de rechter in het raam van een afstammingsvordering een man dwingen een DNA-onderzoek te ondergaan, zoals bijvoorbeeld in strafzaken het geval is bij verdenking van bepaalde misdrijven?

03.02 Minister Stefaan De Clerck: Mijnheer de voorzitter, ik heb gemerkt dat u bijzonder geïnteresseerd naar de vraag hebt geluisterd.

De **voorzitter:** (...).

03.03 Minister Stefaan De Clerck: De mogelijkheid voor een rechter om te oordelen dat de weigering van de vermoedelijke vader tot het ondergaan van een genetisch onderzoek in het kader van een onderzoek

naar het vaderschap in samenhang met andere elementen kan worden beschouwd als een bewijs van het vaderschap van de betrokken persoon, wordt niet uitdrukkelijk in de wettelijke bepalingen vermeld. Ze steunt echter op een ruim verspreide rechtspraak die inzonderheid op de door internationale teksten bevestigde, fundamentele rechten is gebaseerd.

Overeenkomstig artikel 331octies van het Burgerlijk Wetboek kunnen de rechtbanken zelfs ambtshalve een bloedonderzoek of enig ander onderzoek volgens beproefde, wetenschappelijke methodes gelasten. Het al dan niet gelasten van een bloedonderzoek wordt dus volledig aan het oordeel van de rechter overgelaten. Het gaat om een mogelijkheid die de rechter wordt gelaten.

Gelet op het voorgaande, lijkt het moeilijk te beoordelen in hoeverre de rechter van genoemd voorrecht gebruik maakt.

De afname van een speekselstaal zonder toestemming van de betrokkene met het oog op een genetisch onderzoek kan als een schending van de fysieke integriteit van de persoon in kwestie worden beschouwd. In het raam van een onderzoek dat tot doel heeft een afstammingsband tot stand te brengen, is de meerderheid der rechtspraak echter van oordeel dat het belang van de vaststelling van een afstammingsband voorrang moet krijgen op de onschuldige, lichamelijke schending die uit de afname van een speekselstaal zou voortvloeien.

Uit de rechtspraak lijkt te kunnen worden opgemaakt dat de ongegronde weigering tot het ondergaan van een bloedonderzoek in afstammingszaken voldoende, ernstige schade kan veroorzaken om, gelet op het belang van het kind, een beroep te kunnen doen op de meest nauwkeurige middelen om een band te kunnen vaststellen of uitsluiten. Volgens de rechtspraak zou er een overduidelijke onevenredigheid bestaan tussen de volstrekt onschuldige, lichamelijke schending die uit de bloedafname voortvloeit en het belang van het gebruik van een dergelijk bewijsmiddel met betrekking tot de staat van de persoon.

Het recht van het kind om zijn ouders te kennen, is een fundamenteel recht, bevestigd door het Verdrag van 20 november 1989 inzake de rechten van het kind. Het afstammingsrecht is eveneens erkend door artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens.

De rechtspraak stelt dat de weigering van de vermoedelijke vader tot het ondergaan van een genetisch onderzoek als een vermoeden van het vaderschap kan worden beschouwd.

In zijn vonnis van 4 januari 2005 heeft de rechtbank van eerste aanleg te Brussel bijvoorbeeld geoordeeld dat de houding van de vermoedelijke vader die elk genetisch onderzoek weigert, omdat hij vindt dat een dergelijk onderzoek een aantasting van zijn eer en zijn fysieke integriteit vormt, als een element van kwade trouw moet worden beschouwd, zodra de moeder voldoende elementen aanbrengt op grond waarvan het bestaan van een intieme relatie tussen beide personen ten tijde van de verwekking van het kind aannemelijk lijkt. Voornoemde weigering en de elementen die de moeder aanvoert, vormen een geheel van gewichtige, bepalende en met elkaar overeenstemmende vermoedens van vaderschap van de vader ten aanzien van het kind.

Présidente: Sonja Becq.

Voorzitter: Sonja Becq .

In zijn arrest van 29 september 2008 heeft het hof van beroep te Brussel geoordeeld dat het recht op fysieke integriteit niet onbeperkt is en moet worden geïnterpreteerd in het licht van de andere fundamentele rechten, zoals het recht van het kind om zijn ouders te kennen, bevestigd in artikel 7 van het Verdrag inzake de Rechten van het Kind van 20 november 1989. Het hof heeft in dat geval dan ook geoordeeld dat de man naar wiens vaderschap wordt gezocht, op ongegronde en onrechtmatige wijze geweigerd had en bleef weigeren om een genetisch onderzoek te ondergaan. Het hof heeft geoordeeld dat deze houding enkel kon worden geïnterpreteerd als uiting van zijn wil om zich aan doorslaggevende onderzoeken te onttrekken en zijn genetische band met het kind te verbergen.

In artikel 331octies van het Burgerlijk Wetboek tot slot is voorzien in de mogelijkheid voor de rechtbanken om zelfs ambtshalve een bloedonderzoek of enig ander onderzoek volgens beproefde wetenschappelijke methoden te gelasten. Er bestaat geen wettelijke bepaling op grond waarvan de rechter een persoon kan verplichten om een dergelijk onderzoek te ondergaan. De rechter kan een persoon echter wel verplichten tot het betalen van een dwangsom wanneer die persoon niet opdaagt voor het door de rechtbank bevolen

genetische onderzoek.

03.04 Mia De Schampelaere (CD&V): Mijnheer de minister, dank u voor dit duidelijk antwoord.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

04 Vraag van mevrouw Sabien Lahaye-Battheu aan de minister van Justitie over "het overbrengen van gedetineerden naar hun land van nationaliteit of herkomst" (nr. 14912)

04 Question de Mme Sabien Lahaye-Battheu au ministre de la Justice sur "le transfèrement de détenus vers leur pays de nationalité ou d'origine" (n° 14912)

04.01 Sabien Lahaye-Battheu (Open Vld): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, sinds de inwerkingtreding van de wet van 26 mei 2005 kan een veroordeelde zijn straf uitzitten in zijn land van herkomst zonder dat zijn toestemming nodig is. De wet is een bevestiging van het aanvullend protocol bij het verdrag over de overbrenging van veroordeelde personen uit 1997 en maakt het mogelijk buitenlandse gedetineerden op het initiatief van het land waar de veroordeling werd uitgesproken over te brengen naar het land van oorsprong indien het betrokken land daarmee instemt.

Uit uw antwoord op mijn schriftelijke vraag over dit thema, gepubliceerd op 13 juli 2009, enkele maanden geleden dus, blijkt dat er sinds de inwerkingtreding van deze wet 20 personen naar hun land van nationaliteit of herkomst werden overgebracht om daar hun straf uit te zitten. Vier werden overgebracht naar Bulgarije, twee naar Polen, acht naar Roemenië, vier naar Nederland en twee naar Frankrijk.

Op 7 april laatstleden zaten er echter 4 381 gedetineerden van vreemde nationaliteit in onze gevangenissen. In uw schriftelijk antwoord laat u ook nog weten dat het niet mogelijk is om exact te bepalen hoeveel van die gedetineerden in aanmerking komen voor een tussenstaatse overbrenging. Ik citeer: "Hiervoor dient Justitie de situatie te kennen van de betrokkene in verband met zijn eventueel recht op verblijf. Die gegevens worden door Vreemdelingenzaken meegedeeld, maar dit proces is niet steeds eenvoudig en vraagt tijd."

Ik zou u vandaag volgende vragen willen stellen.

Ten eerste, hoeveel gedetineerden van vreemde nationaliteit zitten er momenteel in onze gevangenissen? Hoeveel procent van de totale populatie is dit?

Ten tweede, gezien de afgelopen jaren slechts 20 personen naar hun land van herkomst werden overgebracht om daar hun straf uit te zitten, wat dus een zeer laag getal is, overweegt u maatregelen om de wet van 2005 soepeler te kunnen toepassen? Zo ja, welke? Zo neen, wat zijn uw overwegingen?

Mijnheer de minister, ten slotte, acht u het te overwegen om bij voorkeur buitenlandse gedetineerden zonder vaste verblijfplaats in België naar de tijdelijke gevangenissen in Nederland te verhuizen of naar de cellen die wij daar zouden huren zodra deze overeenkomst afgerond wordt?

04.02 Minister Stefaan De Clerck: Mevrouw de voorzitter, collega, op 15 september 2009 waren er in onze gevangenissen 4 276 gedetineerden met vreemde nationaliteit, waarvan 1 737 beklaagden, 2 299 veroordeelden, 240 geïnterneerden en andere categorieën, op een totaal van 10 056 gedetineerden. Het betreft dus 43 procent vreemdelingen, die grosso modo opgedeeld kunnen worden in tweevijfde beklaagden en drie vijfde veroordeelden.

Het aantal gedwongen overbrengingen naar het land van nationaliteit of herkomst op basis van het aanvullend protocol bij het overbrengingsverdrag van 2005 bedraagt inmiddels 23. Opgesplitst per jaar gaat het over 8 overbrengingen zonder akkoord in 2007, 8 in 2008 en voor 2009 gaat het reeds over 7 overbrengingen zonder akkoord.

Daarnaast moet men ook in acht nemen dat er sinds 1 januari 2005 37 personen op vrijwillige basis naar hun land werden overgebracht.

Het gaat inderdaad om relatief kleine aantallen, zelfs wat de gedwongen overbrengingen betreft. Dit is onder meer een gevolg van het feit dat de betrokken staten voor elk dossier hun instemming moeten geven.

Om een soepeler toepassing van het aanvullend protocol te bereiken zal men telkens bilateraal moeten onderhandelen.

Op Europees vlak heeft men ondertussen een nieuw instrument dat wellicht meer soepelheid zal bieden: het kaderbesluit van 27 november 2008 inzake de toepassing van het beginsel van de wederzijdse erkenning op vonnissen en proeftijdbeslissingen met het oog op het toezicht op proeftijdvoorwaarden en alternatieve straffen. Alle lidstaten van de Europese Unie moeten tegen 6 december 2011 maatregelen hebben genomen om het besluit te kunnen toepassen.

Voor transfers naar de tijdelijke gevangenis in Tilburg zullen zowel Belgische als buitenlandse gedetineerden in aanmerking komen. De exacte criteria liggen nog niet helemaal vast maar gedetineerden die geen bezoek ontvangen en weinig contacten in België hebben, zullen voorrang krijgen. Vreemdelingen komen in deze zeker in aanmerking.

04.03 Sabien Lahaye-Battheu (Open Vld): Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor zijn antwoord.

Het incident is gesloten.
L'incident est clos.

05 Vraag van de heer Bart Laeremans aan de minister van Justitie over "de handlanger van Sekkaki" (nr. 14766)

05 Question de M. Bart Laeremans au ministre de la Justice sur "le complice de M. Sekkaki" (n° 14766)

05.01 Bart Laeremans (Vlaams Belang): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, volgens mediaberichten is de politie dinsdag 8 september binnengevallen bij een handlanger van de beruchte gangster Sekkaki die op spectaculaire wijze uit de gevangenis van Brugge is ontsnapt, een voorval dat u zich ongetwijfeld nog herinnert.

Er zouden bij de betrokkene in Koekelberg harde bewijzen zijn gevonden dat hij de vlucht van Sekkaki hielp voorbereiden. Zo zou een bundel bankbiljetten zijn gevonden afkomstig van zijn bankovervallen, documenten waaruit blijkt dat de betrokkene de helikoptervlucht hielp voorbereiden en documenten waaruit nieuwe plannen voor misdrijven bleken.

Voor de aanhouding werden speciale troepen ingezet. Er werd een stormram gebruikt. Dat is allemaal vrij spectaculair. Terecht, denk ik, want het gaat hier niet om een kleine jongen, maar blijkbaar werd uiteindelijk alleen een proces-verbaal opgesteld en werd hij niet voorgeleid voor de onderzoeksrechter. Hij zou inmiddels weer vrij rondlopen.

Daar breekt natuurlijk mijn klomp, mijnheer de minister. Het is uiteraard de verantwoordelijkheid van de onderzoeksrechter, die daarover in alle onafhankelijkheid moet beslissen, maar dat belet niet dat ik een aantal concrete vragen kan stellen over het dossier.

Kunt u een verklaring geven voor de merkwaardige gang van zaken? Klopt het dat de betrokkene plannen had voor nieuwe misdrijven? Zijn er antecedenten? Is hij bekend bij het gerecht? Weet u of er een strafvordering werd ingesteld?

05.02 Minister Stefaan De Clerck: Mevrouw de voorzitter, het gaat om een persartikel over een bijzonder geval. Ik weet niet in welke mate zoiets het voorwerp van een vraag moet zijn, maar ik wil met veel plezier antwoorden als een parlements lid daarover vragen stelt.

De PK van Brugge heeft aan de procureur-generaal van Gent laten weten dat het artikel uitsluitend onwaarheden bevat. Alles is verkeerd. Slechts een ding was juist, met name dat er plastic handboeien lagen. Voor de rest blijkt alles verkeerd te zijn.

Na overleg tussen de bevoegde magistraten werd besloten dat er onvoldoende aanwijzingen waren om de man in voorhechtenis te nemen. Het gaat enkel om een beslissing over de voorhechtenis. Het gerechtelijk onderzoek loopt nog.

De PK van Brugge heeft de journalist gecontacteerd in zijn hoedanigheid van perswoordvoerder. Het blijkt dat de informatie door de journalist niet was gecheckt.

05.03 Bart Laeremans (Vlaams Belang): Toch ben ik blij dat de vraag is gesteld, omdat op die manier nog eens wordt aangetoond dat onze pers, niet alleen als het over justitie gaat, maar meer in het algemeen of als het over politieke zaken gaat...

05.04 Minister Stefaan De Clerck: (...) Ik hoop dat dezelfde krant op dezelfde manier, met even veel aandacht, mijn antwoord of rechtzetting publiceert.

05.05 Bart Laeremans (Vlaams Belang): Dit toont inderdaad aan dat de pers soms zeer lichtzinnig bepaalde zaken schrijft. Dat kan alleen maar worden veroordeeld.

Ik dank u voor uw antwoord.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

06 Samengevoegde vragen van

- de heer Raf Terwingen aan de minister van Justitie over "het recht op informatie van burgemeesters met betrekking tot pedoseksuele inwoners" (nr. 14873)

- de heer Bert Schoofs aan de minister van Justitie over "de ter beschikking staande informatie voor burgemeesters inzake veroordeelde pedoseksuelen" (nr. 15133)

06 Questions jointes de

- M. Raf Terwingen au ministre de la Justice sur "le droit à l'information des bourgmestres sur les habitants pédophiles" (n° 14873)

- M. Bert Schoofs au ministre de la Justice sur "la mise à disposition des bourgmestres d'informations concernant les pédophiles condamnés" (n° 15133)

06.01 Raf Terwingen (CD&V): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, zoals u weet is de gemeente Heusden-Zolder onlangs uitgeroepen tot het pedodorp van Vlaanderen. Onnodig om u als oud-burgemeester te zeggen dat dit niet fijn is om te horen. Sonja Claes, de zeer bekwame burgemeester van Heusden-Zolder, was dan ook ten zeerste ontstemd dat de gemeente op die manier in de publiciteit kwam. Het was trouwens de bewuste Chris Hölskens, de man die zichzelf tot pedojager heeft uitgeroepen, die daarmee naar de pers stapte. Hij had blijkbaar ontdekt dat er vier veroordeelde pedoseksuelen zouden wonen in Heusden-Zolder wat natuurlijk een concentratie zou betekenen van pedoseksuelen. Dit vormde de aanleiding voor heel de heisa rond dit verhaal.

De frustratie die ik samen met burgemeester Claes deel, is dat bepaalde personen via bepaalde wegen of systemen informatie kunnen opsporen waaruit bepaalde dingen blijken, zoals de aanwezigheid van vier pedoseksuelen, terwijl een burgemeester dat op dat ogenblik niet weet. Naar aanleiding van deze bedenking, die ik met burgemeester Claes heb besproken, stel ik mij de vraag of dit zomaar kan. Vindt u ook niet dat het nuttig kan zijn dat burgemeesters op de hoogte worden gebracht van bepaalde informatie omtrent bepaalde inwoners die zich na het uitzitten van een bepaalde straf ergens gaan vestigen? De aanwezigheid van bepaalde personen kan immers een gevaar inhouden.

In Nederland zal ter zake een pilootproject worden opgestart waaraan een vijftiental steden zullen deelnemen. Het gaat daarbij vooral om de grote steden, de zogenaamde G4 – Amsterdam, Rotterdam, Den Haag en Utrecht. Burgemeesters of afgevaardigde ambtenaren zullen systematisch worden geïnformeerd over de achtergrond van bepaalde mensen die zich vestigen in de gemeente. Het is daarbij enkel en alleen de bedoeling dat zij op de hoogte worden gebracht zodat zij binnen hun bevoegdheid eventueel bepaalde maatregelen kunnen nemen zodat de maatschappij kan worden beschermd en burgers, die zich zorgen maken, op een juiste manier kunnen worden geïnformeerd.

Concreet heb ik de volgende vragen, mijnheer de minister. Bent u van oordeel dat burgemeesters als burgervaders op de hoogte moeten worden gesteld van vonnissen of arresten van veroordeelde seksuele delinquenten? Wat is uw standpunt omtrent het pilootproject zoals dit in Nederland wordt opgestart? Zou u een dergelijk pilootproject nuttig vinden voor ons land?

06.02 Bert Schoofs (Vlaams Belang): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, ik kan mij aansluiten bij de vraag van de vorige spreker. Mijn vragen gaan in feite in dezelfde zin. Ik heb mij trouwens bij de vraag van collega Terwingen aangesloten omdat onze politieke formatie werd genoemd in heel de heisa die was

ontstaan rond de heer Hölskens. Dit gebeurde ten onrechte. Wij hebben zelf geen enkele stap op dat vlak ondernomen.

Ik wil er toch ook even op wijzen dat er wetsvoorstellen worden besproken in deze commissie, met betrekking tot maatregelen om pedofielen te verhinderen hun activiteiten te ontplooiën. Zonder de heer Hölskens te willen bijtreden, vind ik dat men zich toch ook niet van doelwit mag vergissen.

Mijnheer de minister, de besprekingen in de commissie stokken. Wij hebben de hoorzittingen meegemaakt. Overweegt u andere maatregelen?

Voor het overige sluit ik mij graag aan bij de vragen van collega Terwingen.

06.03 Minister **Stefaan De Clerck**: Mevrouw de voorzitter, collega's, de aanzet tot de opstarting van het Nederlands pilootproject werd gegeven omwille van een aantal concrete incidenten inzake de terugkeer van ex-gedetineerden naar hun woonplaats. Bij die incidenten werd de behoefte gedistilleerd dat er in hoofde van burgemeesters de nood zou bestaan aan informatie over de terugkeer van bepaalde categorieën van ex-gedetineerden in de maatschappij, in casu naar de stad of gemeente waarover zij bestuurlijke bevoegdheid hebben. Het project werd deze zomer opgestart.

Aan het project kunnen tien tot vijftien gemeenten deelnemen, waaronder Amsterdam, Breda, Den Haag, Enschede, Roermond, Rotterdam, Schiedam en Utrecht.

Enkel de persoonsgegevens van de betrokkene en het gepleegd delict worden medegedeeld aan de burgemeester. Concreet zijn dit de personalia: een identificerend nummer, status terugkeer, en het gepleegd delict. Die gegevens worden door het ministerie van Justitie medegedeeld aan de burgemeesters vóór de beëindiging van de detentie.

Het project is beperkt door een tweevoudig criterium: de kwalificatie en de strafmaat. Samengevat zou kunnen worden gesteld dat het zedendelict en zware geweldsdelicten zoals moord en doodslag betreft. Voor de strafmaat geldt dat de gedetineerde moet zijn veroordeeld tot een gevangenisstraf van minstens een jaar.

Zoals gezegd, het project werd opgestart op 1 september 2009. Er wordt in maart 2010 geëvalueerd. Op basis van de evaluatie zal al dan niet worden beslist tot een landelijke invoering.

Met de opstarting van het pilootproject rijzen er nu ook stemmen op van burgemeesters die zich keren tegen de verkrijging van die informatie. Volgens bepaalde media zou zelfs het Nederlands genootschap van burgemeesters zich tegen die maatregel keren. De zaak werd aan de kaak gesteld door een interview met de burgemeester van Almelo in de krant *De Telegraaf* van 24 augustus laatstleden, waarin hij stelt dat de burgemeesters helemaal niet staan te springen om van Justitie een seintje te krijgen als een ex-gedetineerde weer op vrije voeten komt. Volgens hem maakt dat burgemeesters enkel maar politiek kwetsbaar omdat zij vrijwel niets met die informatie kunnen doen. Zo heeft hij geen enkele bevoegdheid om te voorkomen dat de dader weer in dezelfde straat zou gaan wonen als het slachtoffer. Ik citeer: "Het enige wat de burgemeester kan doen, is de wijkagent erop attenderen en hem vragen de boel iets scherper in de gaten te houden. Het enige wat gebeurt, is dat burgemeesters politiek kwetsbaarder worden. Straks hoor je: de burgemeester was toch op de hoogte. Zo hoort het niet te gaan. Er moeten mensen kunnen optreden die ook bevoegdheden hebben." Dat is een citaat van de burgemeester van Almelo.

Naar aanleiding van dat interview werd een parlementaire vraag gesteld aan de minister van Justitie op 28 augustus 2009, maar het antwoord daarop werd nog niet gepubliceerd. Dat is nog op te volgen.

Rekening houdend met wat ik zonet heb meegedeeld, meen ik dat het voorbarig is om een gelijkaardig pilootproject ook in België op te starten. In Nederland zal het pilootproject in de lente van 2010 worden geëvalueerd en daaruit kunnen wij eventueel conclusies trekken.

Ondertussen rijst al een aantal vragen. Welke meerwaarde is er door dergelijke informatie mee te delen aan de burgemeesters? Het spreekt voor zich dat de burgemeester die op de hoogte wordt gebracht zijn medeburgers niet mag inlichten dat een ex-gedetineerde voor zedendelicten op zijn grondgebied rondloopt. Wat zou de burgemeester met deze informatie kunnen aanvangen als deze informatie hem zelfs niet toelaat om in de persoonlijke levensfeer van de veroordeelde binnen te dringen?

Er moet natuurlijk worden vermeden dat de burgemeester de rol van andere instellingen zou overnemen, zoals de probatiecommissie of andere diensten die moeten nagaan of de opgelegde voorwaarden in het raam van een voorwaardelijke invrijheidstelling wel worden gerespecteerd.

Wat zou de verantwoordelijkheid van de burgemeester zijn indien nieuwe feiten worden gepleegd? Zou hij het zichzelf niet kwalijk nemen dat hij er niet alles aan heeft gedaan om recidive te vermijden?

Vorig jaar heeft uw commissie wetsvoorstellen inzake woonverbod voor daders van zedendelicten op minderjarigen onder de loep genomen. De zittingen die over deze voorstellen hebben plaatsgevonden, hebben blijk gegeven van enige terughoudendheid van de actoren op het terrein. Meerdere van deze actoren hebben voorgesteld om als bijkomende straf een verbod op contact tussen ex-gedetineerden en minderjaren te doen gelden. Dit verbod zou moeten ingaan zodra de veroordeelde zijn straf volledig heeft uitgezeten of zodra zijn probatietijd erop zit.

Misschien is het wel een meer interessante denkpiste om recidive te vermijden, maar de macht van een burgemeester om reëel tussenbeide te komen is zeer beperkt. Wij moeten oppassen dat het geen cadeau empoisonné is. Hij weet het, maar wat kan hij eraan doen en als er iets gebeurt, is hij verantwoordelijk maar hij kon niets doen om het te verhinderen.

Ik denk dat wij daarover heel grondig moeten nadenken, alvorens dat hier zelf in te voeren.

06.04 Raf Terwingen (CD&V): Mijnheer de minister, ik volg uw kritische benadering van de zaak enigszins. Doet men daar de burgemeester een cadeau mee of niet, dat is de vraag. Het is enkel het gevoel, onder andere van burgemeester Claes, dat zij niet wist wat anderen wel wisten. Dat staat los van het feit of men daar iets mee doet of niet, het is informatie die men als burgemeester gewoon graag heeft. Ik volg echter uw redenering. Het was ook een van onze overwegingen dat men dan als burgemeester geen kracht heeft om op te treden. Men kan hooguit de politie laten patrouilleren. Wat kan men echter verder doen, los van het feit dat men een bepaalde politieke verantwoordelijkheid dreigt te krijgen wanneer de burgers weten dat de burgemeester het wist en niets heeft gedaan als er iets moest gebeuren? Ik volg dus uw redenering. We kunnen inderdaad even kijken wat er in Nederland uit komt om te zien of er iets nuttigs bij is voor ons land. Dit zal worden vervolgd.

06.05 Bert Schoofs (Vlaams Belang): Mijnheer de minister, ik sta uiteraard open voor alle mogelijke initiatieven om de samenleving nauwer te kunnen laten toezien op het feit dat pedofielen zich in een bepaalde gemeente vestigen. Ik kan mij ook vinden in de overweging die de minister maakt. Ik probeer mij in de plaats te stellen van zo'n burgemeester die deze informatie heeft en er niets mee kan doen.

Wat mij wel een beetje frustriert is dat verder, behalve in de voorstellen van collega Landuyt en mij die in de commissie aanhangig zijn, niemand zich in de eerste plaats bekommert om de slachtoffers. De perceptie bij de bevolking is nog altijd dat de website van iemand als Hölsken wordt platgelegd – wat ik terecht vind – maar dat er anderzijds duizenden websites zijn van pedofielen waar blijkbaar niets mee gebeurt. Dat is de perceptie bij de bevolking, die websites worden niet platgelegd. Er ontstaat dus een zekere frustratie. Daarom vind ik dat men meer constructief moet meedenken.

Ik heb ook Child Focus hier in de commissie gehoord. 85 procent is ten gunste van diegenen die zijn veroordeeld. De slachtoffers blijven al te vaak in de kou staan. Dan krijgt men natuurlijk initiatieven à la Hölsken. Ik wil verder blijven denken over alternatieven. Ik zeg niet dat wat in mijn wetsvoorstel staat alleenzalmakend is, maar ik vind toch dat iedereen zich er moet achter scharen om het publiek bepaalde informatie te gunnen met betrekking tot pedofielen die zich in een wijk vestigen. Iemand die kinderen heeft begrijpt dat maar al te goed.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

07 Vraag van de heer Raf Terwingen aan de minister van Justitie over "de blokkering van de website www.stopkinderpornonu.com" (nr. 14899)

07 Question de M. Raf Terwingen au ministre de la Justice sur "le blocage du site web www.stopkinderpornonu.com" (n° 14899)

07.01 Raf Terwingen (CD&V): Mijnheer de minister, u bent al opgetreden tegen bepaalde pedofielen sites.

De bewuste heer Hölsken heeft blijkbaar opnieuw een pedofielenwebsite opgestart. Mijn vraag dateert van 16 september 2009. Toen stelden we vast dat de website www.stopkinderporno.be blijkbaar bereikbaar was. De vraag was toen of u op de hoogte was van deze website en of u van plan was daar iets aan te doen.

Hebt u dienaangaande ondertussen iets kunnen ondernemen?

07.02 Minister **Stefaan De Clerck**: Het parket deelde mij volgende inlichtingen mee. Zoals ik reeds antwoordde op eerdere parlementaire vragen van mevrouw Tibau en de heer Bert Schoofs startte het federaal parket inderdaad een federaal opsporingsonderzoek wegens inbreuken op de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens.

In het kader van dit onderzoek werden de websites www.stopkinderporno.be, www.stopkinderporno.com, www.stopkinderporno.tk en www.stopkinderporno.eu op vordering van het federaal parket ontoegankelijk gemaakt. Omdat deze maatregelen geen sluitend resultaat opleverden werd tegelijkertijd het strafonderzoek lastens betrokkene wegens inbreuken op de privacywetgeving onverdroten voortgezet. Betrokkene werd recent in Nederland verhoord, ten uitvoering van een internationaal rechtshulpverzoek van het federaal parket. Het onderzoek van het federaal parket zal worden uitgebreid naar de nieuwe website www.stopkinderpornonon.com.

U begrijpt dat het principe van het geheim van het strafonderzoek het op dit ogenblik niet toelaat om nog meer details te verschaffen over dit lopende dossier.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

08 **Vraag van de heer Bert Schoofs aan de minister van Justitie over "de verklaringen in de pers van de Gentse vrederechter Freddy Evers" (nr. 15049)**

08 **Question de M. Bert Schoofs au ministre de la Justice sur "les déclarations dans la presse du juge de paix de Gand, M. Freddy Evers" (n° 15049)**

08.01 **Bert Schoofs** (Vlaams Belang): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, de heer Freddy Evers, vrederechter te Gent, is met vervroegd pensioen gegaan. Ter gelegenheid daarvan heeft hij een interview afgelegd. Het was opmerkelijk dat hij daarin wees op de bedenkelijke wijze waarop in zijn arrondissement onlangs enkele vrederechters werden aangesteld nu hij en anderen met pensioen gingen.

Naar verluidt zou een en ander fout zijn gelopen met de adviezen die aan de Hoge Raad voor de Justitie werden bezorgd. Blijkbaar hadden de drie Gentse vrederechters die bij de benoemingsprocedure waren betrokken bepaalde malversaties vermeld die door de Hoge Raad voor de Justitie echter niet voldoende in aanmerking werden genomen. Deze werden opzijgeschoven.

Ook zou u een brief hebben ontvangen van die drie vrederechters, met de vraag om toelichting te verstrekken. Zij stellen – althans Freddy Evers stelt in het interview – dat u die brief niet zou hebben beantwoord.

Kortom, mijnheer de minister, kunt u toelichting geven over de feiten? Wat is er u ter zake bekend? Hebt u die brief ontvangen? Zo ja, waarom hebt u die nooit beantwoord?

08.02 Minister **Stefaan De Clerck**: Het gaat hier om individuele benoemingsdossiers. Het is niet de normale gang van zaken daarover veel vragen te stellen. Dit is echter in de media gekomen door een verklaring. Het gaat over drie dossiers. Ik ga ervan uit dat het gaat om de vacature waarvoor de oproep op 23 december 2008 is gepubliceerd, voor een plaats als vrederechter van het vijfde kanton te Gent ter vervanging van een magistraat die op 1 september 2009 met pensioen zou gaan.

In toepassing van artikel 259ter van het Gerechtelijk Wetboek werden de adviezen ingewonnen van de korpschef van de vacature, namelijk de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Gent, van de korpschef van de kandidaten, volgens de hoedanigheid van de kandidaten, en van de vertegenwoordiger van de balie.

Voor deze functie hadden zich twaalf kandidaten gemeld. Alle adviezen werden uitgebracht conform de wet.

De Nederlandstalige benoemingscommissie van de Hoge Raad heeft vervolgens een voordracht gedaan. De voorgedragen persoon werd benoemd bij koninklijk besluit van 7 juni 2009, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 3 augustus 2009. Het blijkt dat de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Gent alvorens zijn advies uit te brengen daarover zou hebben overlegd met andere personen en dat daarbij bepaalde afspraken zouden zijn gemaakt. Naar verluidt zouden deze afspraken inzake adviesvorming door de voorzitter niet zijn nageleefd.

Ik ontving daarover briefwisseling die werd overgezonden aan mijn administratie voor onderzoek en nuttig gevolg, op 28 mei. Op hetzelfde ogenblik werd het dossier voor beslissing ter ondertekening voorgelegd aan de minister. Een verklarende nota van 3 juni werd door mijn diensten voorgelegd aan de minister, waarin werd voorgesteld de procedure niet te onderbreken, daar de adviezen werden uitgebracht, conform de wet, door de juiste persoon, gemotiveerd, binnen de termijn en normaal binnen het verloop van de procedure van de Hoge Raad.

Zowel de administratie als de minister van Justitie ontvangt regelmatig brieven van kandidaten die niet tevreden zijn of niet akkoord gaan met de adviezen van de rechterlijke overheden of over de voordracht die de Hoge Raad voor de Justitie doet met betrekking tot vacante plaatsen.

Ook zijn er verzoeken om te worden ontvangen door de minister, de kabinetschef of de administratie. Het is niet gebruikelijk dat daaraan gevolg wordt gegeven. Dat zou trouwens geen goed signaal zijn en alleen maar de rechtsgeldigheid van de procedure, zoals de wetgever ze heeft voorgeschreven, ondermijnen.

De wetgever heeft een specifieke procedure voorgeschreven: adviezen van de rechterlijke overheden, voordrachten van de Hoge Raad voor de Justitie die de kandidaten kan horen, en vervolgens de benoeming door de Koning op voordracht van de minister. Wanneer kandidaten het niet eens zijn met de benoeming, staat er nog een beroep open bij de Raad van de State. De rechtsgeldigheid van de procedure en de afweging over de verdiensten van de kandidaten kunnen op die manier het voorwerp uitmaken van een beoordeling door de Raad van State.

08.03 Bert Schoofs (Vlaams Belang): Mijnheer de minister, ik begrijp dat u maar een marginaal toetsingsrecht hebt, omdat de adviezen door de gerechtelijke wereld zelf moeten worden gegeven gelet op de onafhankelijkheid van de derde macht. Het is dan toch frappant dat dergelijke zaken nog kunnen gebeuren.

Ik herinner aan het feit dat de Hoge Raad voor de Justitie recent nog eens in het oog van de storm terechtkwam omdat men de media aanviel in de zaak-De Tandt, terwijl men zelf boter op het hoofd had. Ik zal de Hoge Raad voor de Justitie in elk geval met argwaan blijven bekijken, nog meer dan vroeger. Aanvankelijk hadden wij daar goede contacten, maar het enthousiasme is nu toch wel geminderd.

Ik denk dat wij er eens over kunnen nadenken om een comité J in het leven te roepen – dat werd eerder al geopperd –, dat ervoor kan zorgen dat er toch een marginale controle op de magistratuur is. Dan komt u ook minder in het oog van de storm terecht, mijnheer de minister.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

09 Samengevoegde vragen van

- de heer Renaat Landuyt aan de minister van Justitie over "het afleggen van publieke verklaringen over individuele personen door de Staatsveiligheid" (nr. 14908)

- de heer Bart Laeremans aan de minister van Justitie over "de publieke verklaringen van de Staatsveiligheid" (nr. 15203)

09 Questions jointes de

- M. Renaat Landuyt au ministre de la Justice sur "des déclarations publiques faites par la Sûreté de l'État à propos de personnes individuelles" (n° 14908)

- M. Bart Laeremans au ministre de la Justice sur "les déclarations publiques faites par la Sûreté de l'État" (n° 15203)

09.01 Renaat Landuyt (sp.a): Mijnheer de minister, het hoofd van de Staatsveiligheid, Alain Winants,

verklaarde op 15 september 2009 in het programma Ter zake dat de Antwerpse imam Nordine Taouil dient beschouwd te worden als iemand die eigenlijk een extremistische moslim is van salafistisch wahabitische strekking en die actief militeert in salafistische kringen. In de pers bestempelde u die verklaringen als – ik citeer – “wettelijk correct en verantwoord”.

Voor strafonderzoek is de communicatie zo geregeld dat men per arrondissement werkt met woordvoerders van het parket of het gerecht. In de nog gevoeligere materie van de Staatsveiligheid is er hopelijk, en best, ook een regeling, vandaar mijn vragen.

Bestaat er net zoals omtrent strafonderzoek een regeling inzake communicatie voor de Staatsveiligheid?

In welke gevallen kan de Staatsveiligheid publieke verklaringen afleggen over individuele personen?

Op welke wettelijke basis worden er verklaringen afgelegd?

Wat zijn de eventuele geldende procedures?

09.02 Bart Laeremans (Vlaams Belang): Mijnheer de minister, de heer Taouil werd inderdaad door het hoofd van de Staatsveiligheid in een soort van televisieonderhoud bestempeld als een extremistische figuur, een woordvoerder van integristische kringen, wat ondertussen ook door anderen is bevestigd.

Het is op zich niet zo onbekend. Een merkwaardig gevolg van dit alles was dat de echtgenote van de betrokkene plots haar erkenning als onthaalmoeder is kwijtgespeeld. Ik heb daarmee toch wat moeite want dit lijkt mij meer een vorm van instantjustitie. Er is geen onderzoek gevoerd. Bovendien zijn dergelijke verklaringen heel ongewoon en staan zij in schril contrast met het absolute stilzwijgen van de Staatsveiligheid in zovele andere zaken.

Ik heb daar grote moeite mee omdat men mensen sanctioneert enkel en alleen omdat zij echtgenoot of echtgenote zijn van. Dit heeft een heel gevaarlijke precedentwaarde. Als men weet hoe politiek de Staatsveiligheid ageert, zich inlaat met politieke meningen en zelfs mensen van het Davidsfonds op lijsten zet omdat zij zagezegd extremistisch zijn, dan vraag ik mij af wie de volgende is. Als men op die manier mensen gaat broodroven dan is men toch echt wel verkeerd bezig.

Is het normaal, wenselijk en wettelijk verantwoord dat de Staatsveiligheid openlijk en voor de camera's verklaringen doet over individuele burgers? Geldt er ter zake een nieuwe code? Kunnen wij eerstdaags verklaringen verwachten over andere personen die in het oog worden gehouden door de Staatsveiligheid? Welke prioriteiten zullen daarbij worden gevolgd? Kunt u concreet meer uitleg geven over de wahabitische en salafistische kringen die de heer Taouil frequenteert?

09.03 Minister Stefaan De Clerck: Mevrouw de voorzitter, er dient te worden opgemerkt dat de tussenkomst van de administrateur-generaal van de Veiligheid van de Staat een antwoord was op een vraag van een journalist van Ter zake. Volgens mij is hij op een correcte manier op de vraag ingegaan.

De wet van 30 november 1998 houdende regeling van de inlichtingen- en veiligheidsdiensten vormt de wettelijke basis voor het mededelen van informatie aan de pers. Artikel 19, tweede lid van deze wet bepaalt, ik citeer: "Met eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer van de personen en voor zover de voorlichting van het publiek of het algemeen belang dit vereist, mogen de administrateur-generaal van de Veiligheid van de Staat en de chef van de Algemene Dienst Inlichtingen en Veiligheid, of de persoon die elk van hen aanwijst, inlichtingen aan de pers mededelen."

De verklaringen van de administrateur-generaal van de Veiligheid van de Staat hebben geen nieuwe elementen aangebracht ten opzichte van de eerder gepubliceerde informatie over de heer Taouil. Er is bijgevolg geen sprake van een schending van diens persoonlijke levenssfeer. Deze elementen zijn immers al sinds 2005 gekend. Gezien het maatschappelijke debat over het hoofddoekenverbod en de prominente rol die de heer Taouil hierin speelt, past de mededeling van de administrateur-generaal in de voorlichting van het publiek.

Of er eventuele communicaties over andere personen zullen volgen, kan worden afgeleid uit artikel 19, tweede lid, te weten voor zover de voorlichting van het publiek of het algemeen belang dit vereist. Ik denk niet dat dit momenteel het geval is.

Omwille van operationele redenen kan de Veiligheid van de Staat geen details geven aangaande de implicaties van de heer Tahaouil in salafitische en wahabistische middens. Dit is de informatie waarover zij beschikken maar die geclassificeerd is. Wel kan worden gemeld dat de inlichtingen die werden ingewonnen consistent zijn, afkomstig zijn van meerdere bronnen en over een langere periode werden ingewonnen. We hebben dat vorige week ook al besproken in de commissie voor de Justitie.

09.04 Renaat Landuyt (sp.a): Mijnheer de minister, heb ik het nu goed begrepen dat de administrateur-generaal van onze inlichtingendienst verklaringen mag afleggen die steunen op geclassificeerde informatie?

09.05 Minister Stefaan De Clerck: Wat hij heeft verklaard is niet-geclassificeerde, vrije informatie die in de media is gekomen. Ze is op basis van verklaringen van betrokkene zelf in de media gebracht en hij heeft dit nog eens bevestigd. De geclassificeerde informatie waarnaar men vraagt om na te gaan waarop hij dit allemaal baseert wordt uiteraard niet meegedeeld. Dat is een correcte toepassing.

09.06 Bart Laeremans (Vlaams Belang): Mijnheer de minister, ik vind het absoluut geen referentie als men zegt dat de journalist van Ter zake dat heeft gevraagd en dat dit dus mag worden gezegd. Dat is een gezagsargument. Ik vind de journalistiek van Ter zake – zeker de laatste tijd – niet bepaald van hoogstaand niveau. Ook zij durven nogal eens een loopje nemen met de journalistieke deontologie. De vraag is wie dan de volgende is.

Als dit mag, als het door u gewoon aanvaard wordt als iets triviaals dat de directeur van de Staatsveiligheid dit doet, dan kan morgen iemand van Vlaams-nationale strekking ook op die manier te kijk worden gesteld omdat hij toevallig zagezegd extremistisch is omdat hij bijvoorbeeld voor een onafhankelijk Vlaanderen is. Ik vind dat een heel gevaarlijke weg die we opgaan.

Ik had minstens verwacht dat u vragen zou stellen, een bedenking zou uiten of misschien een verontschuldiging zou geven omdat dit toch een ongewenst neveneffect is. Ik blijf het zeer bedenkelijk vinden – en niemand zal mij verdenken van sympathie voor de heer Taouil, dat zijn echtgenote daardoor wordt gesanctioneerd, omwille van zaken die daar niets mee te maken hebben. Het uitbaten van een kindercrèche heeft niets te maken met de inhoud van het hele verhaal. Ik heb daar dus grote moeite mee. Ik vrees dat dit een precedentwaarde zou kunnen hebben voor verdere arberraties.

Mijnheer de minister, ik zou u willen vragen om de directeur-generaal van de Staatsveiligheid te zeggen dat dit niet meer kan, dat het zijn taak niet is om individuele personen op welke manier ook, welke fouten ze ook hebben begaan, aan de schandpaal te nagelen. Op die manier komen we op een hellend vlak waarvan de bodem duidelijk nog lang niet in zicht is.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

De **voorzitter**: Ik geef het woord aan de heer Terwingen voor vraag nr. 15061 over het vredegericht van Maasmechelen. Daarna komt de vraag van mevrouw Genot.

09.07 Bart Laeremans (Vlaams Belang): Mevrouw de voorzitter, wanneer behandelen we agendapunt nr. 27, de vragen over Molenbeek?

De **voorzitter**: Mevrouw Van Cauter is ziek naar huis gegaan. We hebben een afspraak gemaakt...

09.08 Renaat Landuyt (sp.a): (...)

09.09 Bart Laeremans (Vlaams Belang): Ik weet niets van die afspraak.

09.10 Renaat Landuyt (sp.a): Ze zag er wel ziek uit.

09.11 Minister Stefaan De Clerck: De helaasheid van haar afwezigheid.

09.12 Bart Laeremans (Vlaams Belang): Vorige week was de heer Landuyt er niet, maar de vragen waarbij hij betrokken was, zijn wel gesteld. Ik kom speciaal naar hier. Men heeft mij gezegd dat mijn vragen aan bod

zouden kunnen komen. Nu spreekt men van een afspraak. Ik ben daarbij niet betrokken.

De **voorzitter**: Uw collega heeft gevraagd om met enige souplesse om te gaan met de agenda.

09.13 Renaat Landuyt (sp.a): Collega Laeremans, wij hebben uw collega zojuist laten voorgaan.

09.14 Bart Laeremans (Vlaams Belang): Laten voorgaan is geen probleem, maar het schrappen van een vraag van de agenda...

De **voorzitter**: Ze wordt niet geschrapt van de agenda. Omdat we vanmorgen hebben besloten om verder te gaan met de vragen en een aantal mensen reeds andere afspraken had, is er gevraagd om met enige soepelheid om te gaan met het uitstellen van de vragen en ze niet gewoon te schrappen. Daarom schrappen we geen enkele vraag van degenen die hier nu niet aanwezig zijn. Zij worden verplaatst naar de volgende vragenronde.

09.15 Bart Laeremans (Vlaams Belang): Dat is pas over veertien dagen.

Kan ik er dan een vraag uitlichten die losstaat van de andere aspecten? Ik wil die straks stellen, na de andere collega's, maar het eerste onderdeel van agendapunt nr. 27 staat volledig los van al de rest.

De **voorzitter**: Dan had u ze misschien apart moeten stellen. Ik heb de vragen niet gezien.

09.16 Bart Laeremans (Vlaams Belang): Als de minister bereid is...

De **voorzitter**: Mag ik ondertussen de heer Terwingen aan het woord laten?

10 Vraag van de heer Raf Terwingen aan de minister van Justitie over "het vrederecht te Maasmechelen" (nr. 15061)

10 Question de M. Raf Terwingen au ministre de la Justice sur "la justice de paix de Maasmechelen" (n° 15061)

10.01 Raf Terwingen (CD&V): Mijnheer de minister, het is een opvolgingsvraag. Hoe staat het met het vrederecht van Maasmechelen?

10.02 Minister Stefaan De Clerck: Er is beslist om in het voormalig klooster van Maasmechelen naast het vrederecht ook een OCMW-kantoor onder te brengen. Het dossier is lopende. Meer bepaald heeft mijn administratie van de Regie der Gebouwen de bevestiging gekregen dat de noodzakelijke afbraakwerken voltooid zijn. Daarnaast zijn de ruwbouwaanpassingen aan het bestaande gedeelte voor het vrederecht bijna afgerond en is men bezig aan de funderingen voor het nieuwe gedeelte van het vrederecht. Dit dossier is dus lopende en de einddatum van 2010 blijft realistisch en haalbaar.

10.03 Raf Terwingen (CD&V): Mevrouw de voorzitter, ik heb het antwoord gekregen dat ik had gehoopt.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

10.04 Raf Terwingen (CD&V): Er is nog een samengevoegde vraag nr. 33. Ik veronderstel dat die ook is uitgesteld?

De **voorzitter**: Ja, we stellen die ook uit.

11 Question de Mme Zoé Genot au ministre de la Justice sur "l'interdit professionnel pour un professeur de néerlandais en prison" (n° 15144)

11 Vraag van mevrouw Zoé Genot aan de minister van Justitie over "het beroepsverbod voor een leraar Nederlands in de gevangenis" (nr. 15144)

11.01 Zoé Genot (Ecolo-Groen!): Monsieur le ministre, depuis le 10 août dernier, un enseignant de néerlandais à la prison de Saint-Gilles se voit refuser l'accès de toutes les prisons belges pour "raisons de sécurité".

Je vous livre le courrier que son employeur a reçu à ce sujet: "Madame, monsieur, nous vous informons qu'à partir de ce jour, M. X, actif au sein de votre organisation, ne sera plus autorisé d'accès au sein des établissements pénitentiaires belges pour des raisons de sécurité."

Plus d'un mois après sa suspension professionnelle, le contenu de ces "raisons de sécurité" n'a toujours pas été communiqué à ce professeur. Or, il dispensait des cours de néerlandais aux détenus de la prison de St-Gilles depuis cinq ans. Son casier judiciaire et son certificat de bonnes vie et mœurs sont vierges. Il est vrai que ce professeur est un citoyen engagé: il tient un blog, signe des textes d'opinion dans les journaux, milite en faveur des droits de l'homme.

Monsieur le ministre, je souhaiterais connaître le contenu exact des "raisons de sécurité" invoquées par votre administration pour interdire à ce professeur l'accès à toutes les prisons du royaume et par le fait même lui faire perdre son emploi. Cette décision vous semble-t-elle conforme à l'obligation de motivation formelle? En effet, le contenu de la lettre est particulièrement lapidaire et cet acte administratif a des conséquences lourdes puisque la personne incriminée perd ainsi son emploi.

11.02 Stefaan De Clerck, ministre: Madame Genot, il appartient à l'administration pénitentiaire de déterminer les conditions d'accès aux prisons dans des cas concrets et de décider si une personne représente un risque pour l'ordre et la sécurité. Lorsqu'elle estime que c'est le cas, il est de son devoir de lui interdire l'accès à l'établissement.

La liberté d'expression et la liberté d'opinion sont consacrées et garanties par notre Constitution. Être citoyen engagé n'est donc pas synonyme d'interdiction d'accès.

Au contraire, avoir un casier judiciaire vierge n'est pas synonyme d'accès à l'établissement.

Une interdiction d'accès à l'ensemble des prisons belges est une décision mûrement réfléchie qui fait l'objet d'un examen attentif de l'ensemble du dossier. Une telle mesure est d'ailleurs exceptionnelle et ne se prend que pour de bonnes raisons. Les raisons de sécurité sont à apprécier à partir de l'ensemble du dossier et suffisent en soi à justifier une décision d'interdire à une personne extérieure à l'administration pénitentiaire d'entrer dans une prison belge.

Je ne peux répondre plus avant s'agissant d'un dossier individuel. Toutefois, je me suis fait transmettre le dossier par l'administration pénitentiaire afin de pouvoir me prononcer au sujet de la décision en question. J'estime que la décision qui a été prise est correcte. Je n'ai donc pas à douter de cette décision.

11.03 Zoé Genot (Ecolo-Groen!): Monsieur le ministre, je me rappelle qu'auparavant, il y avait certains cas où l'on suspendait les décisions de nationalité pour des raisons de sûreté. Pourtant, quand les gens allaient devant un tribunal, très souvent, les éléments apportés paraissaient très faibles comme, par exemple, le fait que telle personne se rendait à la mosquée.

Je pense donc qu'il est essentiel d'avoir un espace où cette confrontation peut se faire et où l'on peut réellement entendre les deux parties pour décider si les raisons de sécurité invoquées sont suffisantes. À l'heure actuelle, cette possibilité de recours effectif n'existe pas. Je considère que c'est réellement problématique pour une question aussi importante que celle de perdre son emploi.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

12 Samengevoegde vragen van

- de heer Renaat Landuyt aan de minister van Justitie over "de actie van de Brusselse politie in de Stalingradlaan" (nr. 15201)
- de heer Bart Laeremans aan de minister van Justitie over "de gevolgen van de acties rond de Stalingradlaan" (nr. 15216)

12 Questions jointes de

- M. Renaat Landuyt au ministre de la Justice sur "l'action de la police bruxelloise dans l'avenue de Stalingrad" (n° 15201)
- M. Bart Laeremans au ministre de la Justice sur "le suivi des actions dans l'avenue de Stalingrad" (n° 15216)

12.01 Renaat Landuyt (sp.a): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, waarde collega's, met een grootschalige politieactie in de Stalingradlaan op 28 september wil de Brusselse politie paal en perk stellen aan het groeiend aantal diefstallen en de groeiende bendeforming in de stationswijk. 72 mensen werden aangehouden, 60 administratief en 12 gerechtelijk. Hiermee wil de politie terecht een antwoord bieden op het stijgend onveiligheidsgevoel onder de bewoners en passanten.

Mijn vragen zijn de volgende.

Was er een concrete aanleiding voor dit optreden van de politie? Past dit optreden binnen een bepaald actieplan van de politie?

Hoe verloopt de samenwerking met het parket van Brussel op dit vlak? Voert het Brusselse parket hieromtrent een welbepaald beleid?

Voor welke inbreuken werden de 72 gearresteerden precies aangehouden?

Welk gevolg werd door het parket aan de arrestaties gegeven?

Worden er afspraken gemaakt met de zetel voor het organiseren van bijzondere zittingen?

Zullen de politie van Brussel en het parket in de toekomst regelmatig dergelijk acties ondernemen?

12.02 Bart Laeremans (Vlaams Belang): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, er werden daar inderdaad 72 mensen opgepakt. Ik had begrepen dat er nogal wat Algerijnse illegalen actief zouden zijn geweest. Er werden nieuwe technieken gehanteerd. In plaats van dat men een winkel binnengaat en daar zaken steelt, gaat men nu in bende, in groep een winkel binnen en plundert men die helemaal leeg. Dat was een nieuw fenomeen waaraan men terecht paal en perk wilde stellen.

De vraag is natuurlijk hoe lang men die criminelen vasthoudt en of men illegalen die zich daaraan bezondigen op het vliegtuig zet en terugstuurt naar hun land van herkomst en zeker niet terug in de jungle loslaat.

Ten eerste, hoeveel arrestaties werden er verricht? Hoeveel van de opgepakte personen blijven aangehouden?

Ten tweede, hoeveel van deze verdachten verbleven illegaal in ons land?

Ten derde, hoeveel personen werden inmiddels weer vrijgelaten? Bij hoeveel gebeurde dit onder voorwaarden?

Ten slotte, wat is het lot van de aangehouden illegalen? Hoeveel van hen werden opnieuw vrijgelaten? Hebt u weet van repatriëringen?

12.03 Minister Stefaan De Clerck: Mevrouw de voorzitter, die actie was gepland op aanvraag van de bewoners ten gevolge van hun onveiligheidsgevoel, onder meer omdat de stoepen van de laan bezet werden door illegale handeltjes. Die personen werden tevens verdacht van het plegen van diefstallen met geweld en het in bende onder bedreiging plunderen van winkels in de Nieuwstraat. De bewoners van de wijk waren heel tevreden over het optreden van de politie.

Diefstal met geweld maakt deel uit van het zonaal veiligheidsplan van die zone.

Het optreden kaderde in de eerste plaats binnen de administratieve politie. Bovendien was er een gerechtelijk aspect. Zowel het parket als de Dienst Vreemdelingenzaken waren voorafgaandelijk op de hoogte van de actie. De medewerking met beide diensten verliep vlot.

Tijdens de actie werden er inderdaad 72 personen aangehouden, van wie er 60 administratief werden aangehouden, dus met de nodige tijd om hun identiteit te controleren, of op onwettig verblijf in het land. Er vonden 12 gerechtelijke aanhoudingen plaats voor weerspanning, heling, verboden wapendracht, onwettige handel, valsheid in geschrifte. Er werden 48 illegale verblijven vastgesteld. Drie personen waren geseind in het Schengen-systeem. Twee personen die geseind waren omdat zij een gevangenisstraf

moesten uitzitten, zijn opgesloten in de gevangenis van Vorst.

De Dienst Vreemdelingenzaken nam ook deel aan die actie. Er werden 19 maatregelen genomen om het grondgebied te verlaten en 1 persoon werd naar een gesloten instelling gevoerd in afwachting van zijn uitzetting uit het land.

De items in het veiligheidsplan worden systematisch opgevolgd, dus zullen er ook verdere acties worden ondernomen.

De administratieve zowel als politieoverheden zullen erop blijven toezien dat er nooit gebieden kunnen ontstaan waar enige vorm van normvervalsing de overhand neemt. Dat werd mij zo bevestigd door de korpschef van de politie van de hoofdstad Brussel, de heer Van Wymeersch.

De **voorzitter**: Dank u, mijnheer de minister.

Mijnheer Landuyt, wenst u het woord voor een repliek?

12.04 Renaat Landuyt (sp.a): Neen, dank u.

12.05 Bart Laeremans (Vlaams Belang): Mijnheer de minister, bedankt voor dat antwoord, dat verhelderend was. De feiten zoals ze uit de vraag bleken, zijn bevestigd.

Wij moeten vaststellen dat er slechts 12 gerechtelijke aanhoudingen zijn gebeurd, terwijl er in totaal 48 illegale personen waren. Dat wil zeggen dat uiteindelijk heel wat illegalen ongemoeid zijn gelaten. Slechts 19 maatregelen om het grondgebied te verlaten, werden uitgesproken. Dat jargon ken ik. Ik interpreteer dat als volgt. Ze hebben een brief gekregen waarop het verzoek staat: gelieve binnen de vijf dagen het land te verlaten. U zegt immers dat 1 persoon werd vastgezet. Tenzij u mij kunt tegenspreken, geloof ik echter niet dat die 19 mensen opgepakt zijn, op het vliegtuig werden gezet en teruggestuurd. Neen, zij worden terug de jungle in gestuurd, zodanig dat zij eigenlijk aangemoedigd worden om voort te doen, want hen wordt toch geen strobreed in de weg gelegd. Dus, er wordt wel iets gedaan, maar het is een soort van brandweerpolitie. Voor de rest worden de criminelen eigenlijk aangemoedigd om voort te doen.

Aan de politie valt niet veel te verwijten. De enige die iets te verwijten valt, is Justitie en Vreemdelingenzaken, die veel te laks blijven optreden en iedere keer opnieuw de oorzaken creëren van volgende incidenten, van volgende criminele feiten.

Ik begrijp niet hoe u dat kunt blijven dulden en hoe u daarin kunt meespelen. Mensen die zulke feiten begaan en niet over de grens worden gezet, zouden minstens een geruime tijd vastgezet moeten worden. Hen zo in de jungle sturen, dat is vragen om nieuwe moeilijkheden.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

De **voorzitter**: Mijnheer Landuyt, als ik het goed heb, staat op de agenda nog uw vraag nr. 15202 over de elektriciteitspanne in de gevangenis van Vorst bij de vrijlating van Luc Vansteenkiste.

12.06 Renaat Landuyt (sp.a): (...)

De **voorzitter**: Dan zijn alle agendapunten voor u vandaag toch afgehandeld, toch?

12.07 Renaat Landuyt (sp.a): Er staat toch nog een vraag van mij op de agenda over de zaak-Merckx, vraag nr. 15106, maar die vraag is samengevoegd met de vraag van collega's, dus die kan nu niet aan bod komen.

12.08 Minister Stefaan De Clerck: Het gaat om de vragen onder agendapunt 38 van de heren Laeremans, Landuyt, Verherstraeten, Van Hecke, Schoofs en mevrouw De Rammelaere.

12.09 Bart Laeremans (Vlaams Belang): (...)

12.10 Minister Stefaan De Clerck: Als u wil, kan ik die vragen beantwoorden.

De **voorzitter**: Die vraag is samengevoegd met de vraag van nog andere collega's.

12.11 Renaat Landuyt (sp.a): Een van hen is de heer Verherstraeten.

(...): (...)

De **voorzitter**: Mijnheer Landuyt, ik geef u dan het woord voor uw vraag onder agendapunt 46.

12.12 Renaat Landuyt (sp.a): Mevrouw de voorzitter, mijn andere vragen mogen als uitgesteld beschouwd worden.

13 Vraag van de heer Renaat Landuyt aan de minister van Justitie over "de elektriciteitspanne in de gevangenis van Vorst bij de vrijlating van Luc Vansteenkiste" (nr. 15202)

13 Question de M. Renaat Landuyt au ministre de la Justice sur "la panne d'électricité à la prison de Forest lors de la libération de Luc Vansteenkiste" (n° 15202)

13.01 Renaat Landuyt (sp.a): Mevrouw de voorzitter, mijn andere vragen mogen als uitgesteld worden beschouwd.

Mijnheer de minister, op 29 september 2009, om half vier, kon de onderzoeksrechter in de zaak Vansteenkiste het bevel tot diens vrijlating niet per fax naar de gevangenis van Vorst sturen, alwaar er zich een elektriciteitspanne voordeed. De elektriciteit was er om kwart voor twaalf uitgevallen en was laat in de namiddag nog steeds niet hersteld.

De procedure schrijft voor dat het vrijlatingsbevel per fax naar de gevangenis moet worden gestuurd. Een telefoontje van de onderzoeksrechter kon dus geen soelaas bieden. Volgens mijn informatie improviseerde de gevangenisdirectie een oplossing. De griffie haalde een oude typemachine uit de kast en tikte het bevel tot vrijlating. Hoe de handtekening van de onderzoeksrechter erop is geraakt, weet ik niet.

Het is opnieuw een schrijnend voorbeeld van de absurde taferelen die onze verouderde gevangenisstructuur en archaïsche procedures kunnen veroorzaken.

Hoeveel keer is het reeds gebeurd dat een verdachte niet kan worden vrijgelaten omdat een fax door technische problemen de gevangenis niet bereikte?

Kampt de gevangenis van Vorst vaak met een elektriciteitsprobleem? Heeft dit te maken met de infrastructuur of met de zekeringen? Zijn het de zekeringen, dan is het een probleem van de FOD Justitie. Is het de infrastructuur, dan ligt de verantwoordelijkheid bij de Regie der Gebouwen.

Hoe komt het dat het zolang duurde voor het elektriciteitsprobleem was opgelost? Het duurde van kwart voor twaalf tot kwart voor vijf. Dat betekende dat het middagmaal wellicht koud was. Is de renovatie van de gevangenis van Vorst, in uw masterplan voorzien voor maart 2009, reeds voltooid?

Zult u de archaïsche procedure van het overbrengen van een vrijlatingsbevel per fax aanpassen aan de moderne communicatiemogelijkheden?

13.02 Minister Stefaan De Clerck: Mevrouw de voorzitter, voor de heer Vansteenkiste zijn er inderdaad vele dingen verkeerd gelopen in weinig tijd. Niet alleen werd hij opgesloten in de gevangenis, maar daar werd ook gestaakt en bovendien viel de elektriciteit uit, met alle gevolgen van dien.

Dat stoort natuurlijk de normale rechten van een gevangene, zoals zijn familie ontmoeten, zijn advocaat ontmoeten of naar de rechtbank te gaan. De heer Vansteenkiste heeft zelfs meerdere dagen zijn lenzen moeten dragen omdat hij zijn bril niet kon krijgen. Zo ver ging het, wegens een samenloop van allerlei problemen in de gevangenis van Vorst. Dit is uiteraard te betreuren.

Wat zijn vrijlating betreft, is er blijkbaar ook iets verkeerd gelopen. Justitie werkt nog met de fax. Dat is het communicatiemiddel. Een vrijlating moet in principe ook met de fax worden geregeld. In vele gevangenissen is dat het instrument dat moet worden gebruikt.

Er hebben zich echter nog niet veel van dergelijke technische problemen voorgedaan. Dit was absoluut een uitzonderingsgeval. Als een probleem niet onmiddellijk kan worden opgelost, gebruikt men andere communicatiemiddelen om de bevelen tot aanhouding naar de gevangenen te sturen. De stukken kunnen bijvoorbeeld worden gebracht, wat geregeld gebeurt.

In oude gevangenen valt de elektriciteit wel eens uit. Het is bekend dat een aantal oudere gevangenen een onvoldoende elektriciteitsvermogen heeft om alle apparaten toe te laten op hetzelfde ogenblik te functioneren, waardoor men soms wordt geconfronteerd met het uitvallen van de elektriciteit.

In dit specifieke geval vond het probleem zijn oorsprong echter buiten de gevangenis. Een aantal woningen in de straat zat ook zonder elektriciteit, waardoor het probleem niet door de gevangenis zelf kon worden opgelost.

Er is een lijst met noodzakelijke werken en aanpassingen opgemaakt en bezorgd aan de Regie der Gebouwen. Ik zal ter zake verder aandringen bij mijn collega die bevoegd is voor de Regie der Gebouwen. Dit bewijst nogmaals dat wij voor Vorst, Sint-Gillis en Berkendaal zo vlug mogelijk moeten kijken hoe wij een nieuwe gevangenis kunnen bouwen op een hedendaagse manier.

Moderne communicatiemiddelen gebruiken zou overigens niet geholpen hebben in dit geval, omdat door de panne ook de computers zijn uitgevallen en de e-mail niet meer werkte. Wij zijn nu met Microsoft een zeer zwaar programma aan het implementeren waardoor alle gevangenen, alle rechtbanken en alle ambtenaren, verbonden zullen zijn door dezelfde licenties van Microsoft, zodat e-mailverkeer voor alle akten mogelijk zal zijn. Dit programma is aangekocht en het moet nu geïmplementeerd worden. Dit systeem zou evenwel, in het geval van deze elektriciteitspanne, wellicht ook geblokkeerd zijn geweest.

Meer in het algemeen moet worden gezegd dat de penitentiaire administratie werkt aan een grondige analyse van een aantal administratieve procedures in de gevangenis, zoals de notificatie van de beslissingen, het indienen van beroep door de gedetineerden, verzet, enzovoort. Indien zou blijken dat men andere dynamische middelen kan gebruiken in de procedures zal dit vast en zeker worden onderzocht. Wij bestuderen of er nog andere types apparaten mogelijk zijn. Dat is het andere luik. Dat is het klassieke probleem van het boekje, waarvoor wij een elektronische methodiek moeten vinden om de fouten op dat vlak te vermijden.

13.03 Renaat Landuyt (sp.a): (...)Hoe is een en ander nu eigenlijk opgelost? Wat in de krant stond dat men iets had ontdekt, klopt immers niet.

Ten tweede, stond in het masterplan niet dat een en ander in maart 2009 zou gerenoveerd zijn in Vorst?

13.04 Minister Stefaan De Clerck: Er zijn zekere onderhoudswerken gepland voor Vorst in tussentijd. Ik zou moeten nakijken wanneer die juist zullen gebeuren.

13.05 Renaat Landuyt (sp.a): Ik meen dat dat voor maart 2009 was gepland.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

13.06 Bart Laeremans (Vlaams Belang): Mevrouw de voorzitter, ik wou even vragen of de vragen onder punt 27 van de agenda opsplitsbaar zijn. Ik heb in dat verband twee vragen, een over de rellen in het algemeen en een specifiek over de drugsvzw's.

De **voorzitter:** De ene gaat over de rellen in Molenbeek en de andere over de drugsbendes.

13.07 Minister Stefaan De Clerck: Het is moeilijk opsplitsbaar. Ik heb een uitgebreid antwoord voorbereid. Ik wil desgewenst iedereen reeds het schriftelijk antwoord geven.

13.08 Bart Laeremans (Vlaams Belang): Als er een akkoord is om het als geheel te behandelen, hoeft dat niet. Dit is ook niet voor het verslag.

De **voorzitter:** Er zijn ook andere collega's bij betrokken en ik stel mij op als hoeder van de afwezigen.

14 Question de M. Olivier Hamal au ministre de la Justice sur "la comptabilité des copropriétés" (n° 15241)

14 Vraag van de heer Olivier Hamal aan de minister van Justitie over "de boekhouding betreffende de mede-eigendom" (nr. 15241)

14.01 **Olivier Hamal** (MR): Madame la présidente, monsieur le ministre, la Chambre a voté le 16 juillet dernier la nouvelle loi sur la copropriété. Le texte devrait vraisemblablement être évoqué au Sénat dans les prochaines semaines et il semblerait qu'il pourrait être approuvé définitivement pour la fin de cette année.

Une disposition de cette nouvelle législation prévoit que les copropriétés qui compteront plus de 20 lots devront tenir une comptabilité selon un plan comptable normalisé établi par arrêté royal. Le système est un peu comparable à ce qui a été fait pour les ASBL, en fonction de leur taille: comptabilité simplifiée pour les petites ASBL et comptabilité plus complexe pour les autres.

Monsieur le ministre, cet arrêté royal devra être pris et cela implique la mise sur pied d'un groupe de travail au sein de votre cabinet afin de faire des propositions utiles.

Pour que la loi puisse entrer concrètement en vigueur, il faudrait que ce groupe de travail soit rapidement mis en place. Que comptez-vous faire à ce sujet? Ce groupe de travail devra associer des représentants de copropriétaires, via leur association représentative, mais également les syndicats et l'Institut des professionnels de l'immobilier.

14.02 **Stefaan De Clerck**, ministre: Monsieur Hamal, le nouvel article 578 prévoit que le syndic tient les comptes de l'association de manière claire, suivant le plan comptable minimum normalisé à établir par le Roi, en prévoyant également un régime dérogatoire pour les copropriétés de 20 lots, à l'exclusion des garages et parkings.

Vous savez que la nouvelle loi, adoptée à l'unanimité, sera prochainement discutée au Sénat. Il me semble donc logique d'attendre le résultat de cette discussion ou au moins de connaître le point de vue des sénateurs avant de rédiger un arrêté royal. De plus, le Roi devra dès lors prévoir un arrêté d'exécution d'une disposition transitoire. Je ne manquerai pas d'impliquer d'une manière constructive les personnes qui ont déposé le projet de loi à la rédaction des arrêtés royaux prévus.

14.03 **Olivier Hamal** (MR): Monsieur le ministre, il est un fait que vous ne puissiez adopter un arrêté royal avant qu'un texte n'ait été voté définitivement au Sénat et à la Chambre. Je pense qu'il ne serait pas déraisonnable que vous puissiez dès maintenant mettre sur pied un groupe de travail technique.

Mes collègues et moi-même faisons surtout confiance aux techniciens des associations représentatives de copropriétaires ou de professionnels, comme les associations de syndicats, pour cogiter sur le sujet. Si nous leur demandons de commencer à travailler sur ce sujet, nous arriverons très vite au début 2010, moment auquel le texte devrait être voté.

Je pense qu'il serait utile de préparer le travail dès à présent.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

15 Question de M. Olivier Hamal au ministre de la Justice sur "un privilège pour les copropriétés" (n° 15242)

15 Vraag van de heer Olivier Hamal aan de minister van Justitie over "een voorrecht voor de mede-eigendom" (nr. 15242)

15.01 **Minister Stefaan De Clerck**: Mevrouw de voorzitter, er is een probleem. Ik heb het antwoord niet bij en het is net een technische vraag.

Je ne dispose pas encore de la réponse à cette question. Peut-être peut-on la reporter.

15.02 **Olivier Hamal** (MR): On peut la reporter mais cette question est assez simple.

Lors de la discussion de la loi sur la copropriété, monsieur le ministre, on a abordé le sujet du privilège qui, le cas échéant, est donné aux copropriétés pour récupérer les charges impayées par certains copropriétaires. Nous n'avons pas souhaité que certaines propositions qui avaient été déposées parallèlement soient examinées. En effet, comme vous le savez, dans différentes commissions – que ce soit en commission de la Justice ou en commission Droit commercial et Droit des sociétés –, on avait déposé différentes propositions visant notamment à supprimer certains privilèges ou à en créer de nouveaux, par exemple pour les fournisseurs au sens large du terme. On s'est alors dit que puisque tout le monde voulait toucher d'une façon ou d'une autre aux privilèges, il serait peut-être plus utile d'avoir une approche globale de cette question.

À l'époque, vous aviez d'ailleurs indiqué vouloir mettre en œuvre une réflexion globale sur la problématique des privilèges. Dès lors, je désirais savoir si vous aviez pu commencer à mettre en place ce groupe de réflexion. Mais si vous le préférez, on peut reporter cette question.

15.03 Stefaan De Clerck, ministre: Monsieur Hamal, la question ayant été posée, je vous donnerai une réponse par écrit.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

16 Question de M. Olivier Hamal au ministre de la Justice sur "la communication aux parties des copies simples des jugements rendus au civil et au pénal par défaut ou non" (n° 15243)

16 Vraag van de heer Olivier Hamal aan de minister van Justitie over "het aan de partijen bezorgen van een afschrift van de vonnissen die al of niet bij verstek worden gewezen in burgerlijke en strafrechtelijke zaken" (nr. 15243)

16.01 Olivier Hamal (MR): Madame la présidente, monsieur le ministre, l'article 792 du Code judiciaire, dans son premier alinéa, précise que "dans les huit jours de la prononciation du jugement, le greffier adresse, sous simple lettre, à chacune des parties ou, le cas échéant, à leurs avocats, une copie non signée du jugement".

Il faut cependant constater que, de plus en plus fréquemment, les greffes s'abstiennent de procéder de la sorte, et ce, plus spécialement avec les jugements rendus par défaut.

Cela n'est pas de nature à permettre un bon fonctionnement de la Justice au moindre coût pour les justiciables. En effet, en adressant aux parties et à leurs avocats une copie simple du jugement, même par courrier ordinaire, des frais de signification et d'exécution pourraient être évités dans de très nombreux cas.

Un avocat me rappelait récemment la façon dont lui-même, jeune praticien, avait été piégé en demandant à son huissier de lever l'expédition d'un jugement par défaut, dont préalablement aucune copie simple ne lui avait été adressée, et de l'exécuter. Après la signification de la décision, dont il n'avait pas pu vérifier le contenu, il s'est avéré qu'une erreur matérielle s'était glissée dans les chiffres, très difficilement rectifiable par la suite. Depuis lors, il commande lui-même les expéditions des jugements, qu'ils soient prononcés par défaut ou non.

Si, au point de vue civil, une disposition spécifique existe dans le Code judiciaire, tel ne semble pas être le cas en matière pénale. Et pourtant, là aussi, cela présente un intérêt certain pour les parties concernées et surtout les personnes condamnées. Souvent, les condamnés par défaut n'apprennent leur condamnation et leur peine qu'à l'occasion de la signification de la décision rendue ou d'un contrôle policier et sont parfois incarcérés dès que la décision est devenue définitive, sous réserve d'opposition. Si les parties condamnées avaient pu prendre connaissance du jugement dès le prononcé, elles auraient pu introduire en temps utile une opposition avec les effets de l'article 187 du Code d'instruction criminelle.

Pour les parties civiles, l'intérêt est identique.

Pour ce qui est des juridictions civiles, le ministre pourrait-il prendre ou faire prendre les mesures voulues pour rappeler aux greffes l'obligation prévue à l'article 792 du Code Judiciaire de transmettre aux parties et/ou leurs conseils, copie des décisions rendues et ce même par défaut?

Pour ce qui est des juridictions pénales, et sous réserve d'une disposition qui existerait et qui m'aurait

échappé, le ministre ne pense-t-il pas qu'il serait opportun d'introduire dans le Code d'instruction criminelle une disposition spécifique?

Il faudrait, dans une telle hypothèse, prévoir que la notification par le greffe soit adressée au domicile tel qu'il résulte du Registre national des personnes physiques et non à un ancien domicile du prévenu. Les greffes ont accès au Registre national en direct: il n'y aurait donc aucun problème pratique.

16.02 Stefaan De Clerck, ministre: Monsieur Hamal, le problème est connu et je ne reviendrai pas sur le Code judiciaire. Il convient de savoir ce que l'on va faire au niveau pénal et d'adapter l'article 792 du Code judiciaire au civil. Il apparaît que des propositions sont en cours à la Chambre, notamment celles de Clotilde Nyssens, de Bart Laeremans et de Thierry Giet; au Sénat, de MM. Delpérée et Procureur.

Je suis bien entendu favorable à une solution mais, pour cela, il faut organiser les travaux de la manière la plus efficace possible. Je souhaiterais utiliser en ce sens le logiciel Cheops, qui répondra à votre demande. Jusqu'à présent, nous manquons de personnel, de moyens et nous n'avions pas de logiciel permettant d'automatiser le système. C'est la raison pour laquelle plusieurs propositions sont en attente. Favoriser l'informatisation au sein des tribunaux permettra à tous de recevoir copie du jugement.

Sur un plan technique, il conviendra de déterminer à partir de quand mettre en route ce système. Cela dit, la loi devra également être adaptée.

16.03 Olivier Hamal (MR): Merci pour votre réponse sur l'aspect pénal, monsieur le ministre. Pour l'aspect civil, comme vous l'avez dit, c'est prévu par un article du Code judiciaire. Est-il dans vos possibilités de rappeler aux juridictions et à leurs greffes l'obligation de transmettre automatiquement copie des jugements rendus? Cela ne semble pas être le cas partout.

16.04 Stefaan De Clerck, ministre: Dans le civil, quand des greffes ne fonctionnent pas, il faut s'en occuper car il est inacceptable, en effet, que les jugements ne soient pas communiqués. En principe, ils sont obligés de le faire.

16.05 Olivier Hamal (MR): Malheureusement, pour une raison ou pour une autre, certains ne le font pas.

16.06 Stefaan De Clerck, ministre: C'est un très bon exemple de la responsabilité du Conseil supérieur de la Justice qui devrait contrôler les bonnes pratiques en justice. Si on se rend compte qu'un greffe ne communique pas les jugements, c'est alors à nous d'intervenir et de rappeler ses obligations. Cela pourrait être une responsabilité de la Justice, s'il y avait des dommages et intérêts.

*L'incident est clos.
Het incident is gesloten.*

*La réunion publique de commission est levée à 17.26 heures.
De openbare commissievergadering wordt gesloten om 17.26 uur.*